

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8490

гр. София, 31.10.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **5590** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

Постъпила е молба вх. № 34611/30.09.2022 г. от процесуалния представител на „Дикс гейминг“ ЕООД, с която се иска допълване на решението в частта за разноските.

В молбата се развиват доводи, че към жалбата са приложени доказателства за направените разноски, за което е подадена изрична молба вх. № 26-Д-301#1 от 10.05.2022г.

В подкрепа на изложените твърдения се представят писмени доказателства към молбата.

Ответната страна не изразява становище.

След като се запозна с исканията и становищата на страните, съдът намира следното:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Искането е направено в срока за обжалване, тъй като решението е връчено на 29.09.2022 г., а жалбата е депозирана на 30.09.2022 г.

Молбата е подадена от надлежна страна, доколкото е страна в производството.

Горното налага извод, че молбата е допустима и разгледана по същество, се явява основателна.

Постановено е Решение № 5512 от 27.09.2022 г. по адм. д. № 5590 по описа за 2022 г. на АССГ, с което Национална агенция по приходите е осъдена да заплати на „Дикс гейминг“ ЕООД сумата в размер на 50 лева, представляваща направени разноски за държавна такса.

С настоящата молба се представя платежно нареждане, от което е видно, че дружеството жалбоподател е направило разноски в размер на 1560 лева за заплащане на адвокатски хонорар. Представя се още молба вх. № 26-Д-301#1 от 10.05.2022г. (също така върнато съобщение от НАП за входящ номер за подадената молба) на адв.

К. Г., адресирана до НАП, с която към жалбата допълнително се представя платежно нареждане за адвокатски хонорар.

Горното води до извод, че жалбата и приложенията към нея (доказателства за сторени разноски) са подадени чрез органи до съда, при което НАП не е изпълнила задълженията си по чл. 152, ал. 2 АПК, а именно да се изпратят и приложенията към жалбата. Посоченото допълнително се установява и от това, че в жалбата е отразено прилагането към нея на доказателства за плащане на адвокатски хонорар.

Липсва процесуално бездействие от страна на жалбоподателя по представянето на доказателства за направени разноски. От една страна органът не е изпратил приложенията към жалбата, съдържащи доказателства за направени разноски, а от друга страна съдът е пропуснал да даде съответни указания за липсата на приложения, описани в жалбата. Преклузия за представянето на доказателства се прилага само при бездействие на съответната страна, имаща възможността да го направи, но не и при когато това се дължи на бездействие на другата страна, а именно да представи депозираните чрез нея доказателства (направено преди образуване на делото). Налице е своевременно подаване на доказателства, чрез органа, които следва да се отчетат от съда и след постановяване на решението, тъй като не е налице поведение на жалбоподателя, водещо до преклудирание на възможността за подаване на тези доказателства.

С оглед изхода на делото и чл. 143, ал. 2 АПК в полза на оспорващата страна следва да се присъдят направените разноски по делото.

В случая се претендира заплащането на адвокатски хонорар (за държавна такса се е произнесъл съдът). Представен е договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че уговореният адвокатски хонорар е в размер на 1300 лева без ДДС. Представено е платежно нареждане за сумата от 1560 лева с ДДС за адвокатското възнаграждение. По делото е налична фактура №[ЕИК]/12.04.2022 г. за сумата от 1560 лева с ДДС за адвокатски хонорар, като в същата е посочен ДДС номер, т. е. адвокатското дружество е регистрирано по ДДС, т. е. по арг. на § 2а от ДР на Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, дължимият хонорар е 1560 лева.

Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, направено с молба от 20.09.2022 г. В чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения е посочено, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението е при интерес от 10000 лева до 100000 лева - 830 лева плюс 3 % за горницата над 10000 лева. С оглед на това, че материалният интерес по делото е 25 000 лева, следва извод, че минималният размер е 1280 лева, което е без ДДС или 1536 лева с ДДС. Заплатеният хонорар от 1560 лева с ДДС не е прекомерен, доколкото надвишава само с 24 лева минималния размер.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Дикс гейминг“ ЕООД сумата в размер на 1560 лева, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на

Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: